

DRODZY RODZICE UCZNIÓW KLAS I

Dojrzałością szkolną określa się stopień rozwoju dziecka niezbędny do podjęcia różnorodnych obowiązków, jakie niesie ze sobą życie szkolne. Jest to gotowość ich wypełnienia, chęć uczenia się, pewna samodzielność oraz taki poziom rozwoju umysłowego, fizycznego, społecznego i emocjonalnego, który pozwoli małemu uczniowi sprostać wymaganiom stawianym przez szkołę; przystosować się do nowych warunków oraz zapewnić dobre samopoczucie w grupie rówieśniczej i osiągnięcie sukcesów w nauce. Pozytywny start szkolny dziecka jest pierwszym poważniejszym sprawdzianem dla rodziców i potwierdzeniem czy ich działanie wychowawcze prawidłowo owocuje.

Każdy z państwa pewnie patrząc na swoją pociechę zastanawia się:

- Kim będzie nasze dziecko?

- Co z niego wyrośnie?

- Czy w szkole będzie się dobrze uczyć?

Każdy ojciec i każda matka dobrze życzy swojemu dziecku, każde z nich chciałoby, aby jego dziecko było dobrym uczniem. Wówczas nie trzeba przeżywać nieprzyjemnych rozmów na wywiadówkach, mieć zmartwień z powodu niepowodzeń szkolnych swego syna czy córki.

Aby uniknąć późniejszych trosk i kłopotów trzeba odpowiednio wcześniej zdać sobie sprawę z tego, jakie obowiązki podejmie dziecko w szkole i rozpocząć niezbędne

przygotowania. Dlatego chciałabym teraz państwu powiedzieć kilka słów na temat dojrzałości szkolnej.

Dojrzałością szkolną określa się stopień rozwoju dziecka niezbędny do podjęcia różnorodnych obowiązków, jakie niesie ze sobą życie szkolne. Jest to gotowość ich wypełnienia, chęć uczenia się, pewna samodzielność oraz taki poziom rozwoju umysłowego, fizycznego, społecznego i emocjonalnego, który pozwoli małemu uczniowi sprostać wymaganiom stawianym przez szkołę; przystosować się do nowych warunków oraz zapewnić dobre samopoczucie w grupie rówieśniczej i osiągnięcie sukcesów w nauce.

Przygotowanie dziecka do szkoły należy, więc rozumieć jako wszechstronny rozwój jego osobowości pod względem

1. Fizycznym

2. Zdrowotnym

3. Umysłowym

4. Społeczno-emocjonalnym

Rozwój fizyczny - jest o tyle ważny dla jego kariery szkolnej, że uczeń zdrowy, silny, dobrze zbudowany, właściwie odżywiony mniej się męczy siedzeniem w ławce, drogą do szkoły, wykonywaniem różnych prac plastycznych, technicznych, samoobsłudze.

Odpowiedni rozwój ruchowy czyni dziecko zwinniejszym i sprawniejszym. Dobra koordynacja ruchów, zwinność będzie przydatna nie tylko w zabawie, ale i przy pisaniu i rysowaniu. Troska o zdrowie i rozwój fizyczny dziecka polega na zapewnianiu mu prawidłowego żywienia, na przestrzeganiu racjonalnego planu dnia, w którym będzie czas na zabawę, ruch, udział w pracach domowych(a nie np. ciągle siedzenie przed telewizorem)

a także zapewnienie odpowiedniej ilości snu, który jest bardzo ważny(dziecko powinno spać 11-12 godzin na dobę).

Rozwój umysłowy - to przede wszystkim pewien zasób wiedzy o świecie, o bliższym i dalszym otoczeniu, o życiu przyrody i ludzi. Dziecko rozpoczynając szkołę na ogół powinno

orientować się w środowisku, w którym żyje, potrafi opowiedzieć o swojej rodzinie, pracy rodziców, o swoim psie czy kocie, o ulubionych zabawach. Ma spory zasób życiowych doświadczeń. Chętnie rozmawia z kolegami i dorosłymi, wie jak się nazywa, ile ma lat, gdzie mieszka.

O rozwoju umysłowym świadczą także rysunki. Powinny być bogate, zawierające większą ilość szczegółów. Dziecko, które mało rysowało w domu używa jednego koloru, rysunek jego jest ubogi, ludzie są przedstawieni jako głowonogi.

Dziecko, które osiągnęło dojrzałość szkolną jest życzliwe dla innych, potrafi zrozumieć, że w klasie nie jest samo, że nauczyciel musi zajmować się wszystkimi dziećmi, a nie tylko nim. Innym przejawem nieprzystosowania społecznego jest odsuwanie się od grupy, stronienie od kolegów, unikanie udziału we wspólnej zabawie. Takie dziecko będzie stale odstawało od grupy, a dezaprobata ze strony dorosłych i kolegów pogłębi jego złe samopoczucie.

Od dziecka w pierwszej klasie wymaga się podstawowych zasad odróżniania dobra od zła. Musi wiedzieć, że nie wolno innych krzywdzić, nie wolno się bić, niszczyć cudzej własności.

Dojrzałość emocjonalna - dziecko cechuje pewna równowaga psychiczna .

Dziecko niezrównoważone psychicznie z byle powodu wybuchu, złości się, płacze, często popada w konflikty z kolegami. Może być agresywne, wrażliwe, niecierpliwe lub też zahamowane, niepewne, lęklive i napięte. Infantylnizm emocjonalny może przejawiać się w nadwrażliwości. Nadwrażliwe dzieci boją się głośniejszej uwagi nauczycielki. Płaczą nawet, gdy wypowiedź zwrócona jest do innego dziecka. Oczywiście nie musi to świadczyć o globalnym opóźnieniu, lecz tylko fragmentarycznym.

Dojrzałość szkolna to także umiejętność koncentrowania uwagi przez dłuższy czas na jednym zajęciu. W szkole wymaga się od dziecka dokończenia pracy (np. rysunku w zeszyte). Dziecko, które potrafi skoncentrować uwagę na ogół doprowadza dzieło do końca, bo interesuje je wynik. Dzieci mniej skoncentrowane nudzą się lub przerywają pracę pod koniec i bez względu na stan przynoszą nauczycielowi do oceny.

Dojrzałość intelektualna to także ciekawość poznawcza, chęć pójścia do szkoły w celu uczenia się, poznawania nowych zjawisk, zdobywania wiedzy o świecie.

Prawidłowy rozwój we wszystkich tych sferach a więc fizycznej, umysłowej i społeczno-emocjonalnej gwarantuje dobry start do pierwszej klasy. Gdy obserwujemy u swoich dzieci jakieś niedomagania warto podjąć pewne działania.

- Wyrabianie w dziecku samodzielności (samoobsługa: ubieranie i rozbieranie się, mycie, czesanie, dbałość o swój wygląd estetyczny). Dziecko, które w wieku przedszkolnym było otaczane przesadną troskliwością i cały dom był nastawiony na usługiwanie mu, często staje się bezradne wobec warunków wymagających pewnej samodzielności.

- Kształtowanie wytrwałości i systematyczności. W szkole jest podstawą powodzenia.

- Przydzielamy pewne obowiązki, które trzeba wykonywać stale.

- W zabawie zwracamy uwagę na to czy dziecko kończy zadanie. Spróbujmy ocenić wynik.

- Uczymy dziecko przezwycięzać trudności w toku zabawy czy pracy.

- Wzbogacanie wiedzy o świecie i doświadczeniach życiowych dziecka, pobudzanie do działania, rozwijanie spostrzegawczości i myślenia. Organizujemy dzieciom wycieczki, spacerujemy tak, aby dziecko jak najwięcej widziało poznawało.

- Uczenie prawidłowej wymowy - nie wolno tolerować błędnego wymawiania niektórych słów.
  - Zdobywanie umiejętności właściwego patrzenia. Przy nauce czytania i pisania bardzo przydatna jest umiejętność odróżniania kształtów występujących w przyrodzie.

- Wyrabianie umiejętności słuchania. Aby dobrze słuchać trzeba zrozumieć mowę (sens poszczególnych słów) i umieć skoncentrować uwagę.

- Rozwijanie zainteresowań książką. Czytanie książek to nie tylko rozrywka. Język utworu staje się dla niego wzorem do naśladowania.

- Nauka liczenia. Dobrze przygotowane do nauki szkolnej dziecko liczy w zakresie 10 dodaje i odejmuje.

- Usprawnianie ręki dziecka. Pisanie jest sztuką trudną, wymaga nie tylko rozpoznawania kształtów liter, ale wielkiej precyzji ruchów ręki. Aby usprawnić rękę, dziecko musi dużo pracować, a więc: rysować, sklejać, wydzierać, lepić z plasteliny, manipulować.

Inne również ważne oddziaływania mające wpływ na dalszy rozwój dziecka to:

- Wpajanie zasad kulturalnego zachowania się, kształtowanie postawy życzliwości w stosunku do innych kolegów.
- Nauka właściwego przechodzenia przez jezdnię.
- Przyzwyczajanie dziecka do stałego rozkładu dnia (sen, posiłki, zabawa, praca)
- Kształtowanie pozytywnej motywacji uczenia się. Dziecko należy zachęcać do nauki, nie przerażać trudnościami, aby nie rozbudzać niepotrzebnych obaw i lęków.

Podsumowanie

Aby wejście w rolę uczniów przebiegało łagodnie, z jak najmniejszymi kosztami psychicznymi, dziecko musi być wyposażone nie tylko w określony poziom wiedzy, ale także w umiejętności nawiązywania przyjaznych kontaktów, przewyciężania codziennych trudności, chęć pozytywnych osiągnięć, a także umiejętność przyjęcia niepowodzeń.

Tak, więc pozytywny start szkolny dziecka jest również pierwszym poważniejszym sprawdzianem dla rodziców i potwierdzeniem czy ich działanie wychowawcze prawidłowo owocuje.

**Rodzice! Nie straszcie dziecka szkołą, pozwólcie mu ją lubić!
Współpracujcie z wychowawcą, przecież macie wspólne cele!
Nie wyręczajcie dziecka w pracy, to ono chodzi do szkoły, nie Wy!**

Powodzenia na nowej drodze edukacji zarówno dla Państwa jak i Waszych dzieci.

